

ŽENSKÁ HLÍDKA.

ŘÍDÍ M. BUREŠOVÁ.

JAN ROKYTA:

PO BOLESTI.

Ni stopy v srdci mém dnes dravé po bolesti, vždyť zřel jsem v očích Tvých zas zlaté svoje štěstí.

Již nevím o ranách, jež bolety mne věra, jen hvězdy — očí Tvé — zřím pláti z noci šera.

A vše, co žádám mít, v těch čistých hvězdách hoří — co věra bolelo, dnes dříme na dně v moři...

Ó, tichých očí dvě, já vrouceně k vám se modlím, mně nezaházejte, ať v svitu vašem prodám.

Ať vaše paprsky mé duše rány hojí a dravé bolesti, jichž zjitření se bojí.

Když vy mně svítíte, jest moře pláče ticha, jen vánek čepí jí, jenž jako ze sna dýchá.

Však bez vás vánku dech v bouř změni chvíle jedna a všechny bolesti zas vynese mi ze dna...

ROK 1912

Jsem důstojně uvítaly s radostí a s otevřenou náručí, tak jako vítáme vzácného hosta, přínášejícího nám radostné zprávy od našich přátel...

Kéž by se nám alespoň částečně odměnil za naše srdečné uvítání a dal nám okusit trochu té slasti a spokojenosti, což činí život příjemným — a uchránil nás před bolestí a utrpením, jichž snad většina nás zažije více než radosti.

Každý z nás vždy vítá nový rok s nadšením v domněnce, že snad bude lepší svého předchůdce, — však mnohdy býváme trpce zklamáni, neboť nám přináší ještě více žalosti, než nám bylo dosud zakoušet.

Štěstí však, že člověk nikdy neštěstí nepředvídá — sice by jeho život byl ještě trpěti a žil by v neustálém strachu a nejistotě, a mnohý by si raději sám život ukrátil. V tomto případě jest dobře, že nevíme, co na nás čeká...

Doufejme v lepší časy a pohlízejme na život tak, jak skutečně jest, a vpravme se do něho s oddaností, že budeme bojovati, ať přijde cokoli! Vždyť jen ten zvítězí, kdo bojuje udatně a vytrvale — a život není nic jiného nežli neustálý boj!

Pořadatelka.

Dostalo se mi mnoho vřelého přání od milých mých přátel a spolupracovníků na národa roli dědičné, též až ze staré vlasti, za kterých přijímáte všichni mě nejvšelejší díky, jakož i za krásné dárky mně zasláné. Posílaje mne Vaše přízeň ku další mně milé práci v "Ženské Hlídce", v níž, doufám, mi budete všichni nápomocni, tak jak jste až dosud byli. Vděčí Vám všem z hloubi srdce a trvá v hluboké úctě Pořadatelka.

Slečně Arné z Prahy posílám srdečný pozdrav a vřelý dík za dopisy, které nás vždy potěšily jako vzácné posílání z matičky Prahy, jakož i za krásnou pohlednici k svátkům mně zaslanou. Přejí slečně též šťastný Nový rok a v něm jen vše dobré. Za všechny spolupracovníky "Hlídky" Vám ještě jednou vděčí Pořadatelka.

Arna B. z Prahy. — Čítám v "Hlídce", jak se bavíte se často v malých dámských společnostech k milému pobavení a nemýlím se as v domněně, že v kroužcích těch bývájí většinou jen dámy vdané; než proto přeč v duchu na malou jen chvíli doprošuji se vstupu mezi Vás. Snad najde se dnes ještě místečko pro Vaši krajanku, přičemž i také díky k Vám na besedu. Slibuje, že bude tichoučká, jen poslouchat že bude a mezi přítomnými hledat ony známé, a

nímž se byla v "Hlídce" tak zbláznila. Snad dostane se jí pokyn, aby i ona něco pověděla; však ona by také sotva asi dovedla bez přestání mlčet, neb mlčení prý pro ženu ten největší je trest, tvrdí muži. No, přití se a nímí nebudu, však oni také, sejdou-li se dva, mají si neustále co povídat, ať již o politice nebo svém oboru, namnoze i něco z domácího zákulisí a obyčejně ubohé tehdy se to odnesou. Na ty mají od jakživa s vřehu, byť ony byly dámy začasté i laskavé a ty nejlepší matky. Než jen to jsem chtěla o mužích říci, nechej jim snad vypovídat válku. Nejlepší žiti se všemi v smíru, i s těmi za oceánem; mohli by se pak domnívat, že mluvím o mužích ze zášti, proto snad, že titulem "paní" se dosud nehonosím anebo že dokonce jednou i sentimentální starou pannou se stanu. Nejnomnější bude, když o nich pomlčím; ano tentokrát budu opravdu mlčet — mlčet jako hrob. Kdož ví, snad nejsou všichni stejní a rozhodně nechej. Nuže již ani muk o nich!

Nedávno vystupovala u nás v jenom z předměstských divadel jistá mladistvá debutantka a jejížto mne zajímají začátečníci v povolání hereckém, neopomněla jsem divadlo ono navštívit. Dávali tehdy "Diblík, šotek z hor", vesničky to obrázek s trochu veselí i smutku zároveň — dobře pobavil.

Nemám však v úmyslu vyprávěti děj jednotlivých jednání, chce jen poukázat na to, jak nerozumné jsou mnohé matky a v lásce ku svým dětkám dopřávají jim takových požitků a zábav, kteréž netoliko že se pro ně nehodí, ale je rozruší. — V přízemí — v řadě právě přede mnou seděly dvě dívky. Jedna z nich asi devítileté útlé stvořeníčko, jemně by docela dobře slušela ještě panna nebo obrázková kniha; za to druhá, třeba že snad jen o 3—4 léta starší oné malíčkové, již hotová slečinka, s jiskrnými, hlbitými očkami a kořetnými pohyby. Neustále se vrtěla a otáčela do řady za námi, v níž jakýs růžový mládeneček se svým kamarádem, nepochybně že s jejím to bratrem, seděl a s mladou onou dámou přes tu chvíli pohled či úsměv vyměnil. Bylo zajímavé pozorovat ty dvě děti. Bože, jak svět pokračuje! Divím-li se tomu my, co teprve by říkaly naše prababičky? Než dáte! — Je přestávka! Mládeneček přinesl divěné kornout cukrový a ona poděkuje s tak přívabným úklonem a při tom usměje se na galantního rytíře tak libezně, že jsem zaslala, kde že se to všecko v tom malém poupatě vzalo. Za to druhá, ubožátko, neměla času ani smyslu pro něco podobného po celý ten večer. Na scéně odehrává se právě smutné loučení se Pavla s Verunkou. Obecenstvo napjatě hledí k jevišti. Tu mne sestřička Zdena náhle stáhne loktem a nýmým pohledem, však dusně se smiehem, poukáže na děcko před námi sedící. Ale věpte, mi, že nezakřtí si v čas ústa, byla bych vybuchla v hlasitý smích a tím nevoli obecenstva na sebe uvrhla. Ale nedovzdala jsem se ubránití smíchu, třeba že jsem zároveň litovala ubohého dítěte, kteréž nestačilo velké slzy s očí strát a při tom se útlé tělíčko jeho chvělo a v ramínkách při každém novém vzlyknutí močeno to škublo. Jaký požitek mohlo mít ono dítě z celého večera? Ubožátko v každé přestávce, co jiní veselé rozmlouvali a bavili se, sedělo se sklomnou hlavičkou, s očima tak do černava vyplakanými, jako když ve škole dostane několik stran za trest z čítanky opisovat anebo doma notný výprask. Spánek onoho děcka nebyl asi nikterak zdravý a posilující, byla-li mysl jeho tak rozrušena. — Pro takové útlé dušinky posídaných jsou přeč zvláštní dětská představení nebo i loutková, proč tedy vodit je tam, kde odehrává se děj, jež nevyspěle rozumanky je-liž nedovedou pochopiti a jinak si vše vykládají? Známe, bohužel, takové případy, že matka nedovzdala se odříci požitku, jiti alespoň jednou týdně do divadla — ži

kamkoliv jinam se podívati, a nemají nikoho, komu by dítě své na tu chvíli svěřila, vezme je s sebou; děcko nezvyklé bdění, usne, anebo boje se mnoha lidí, dá se do pláče. Leč to některou matku neodstraší, aby šla po druhé zase. Soběcké to ženy a špatné matky, jež nemají citu pro svá robátka. — Velkou zkázu pro duši dětskou jsou teď biografy, kterých je ve velkých městech dosti. Tam by měl být dětkám vstup vůbec zakázán. — Vždyť není nic krásnějšího než zachovat si to pravé dětství se všemi jeho ideály co nejdéle. Co je pak z těch, kteří užili všecko v mladých svých letech? Budoucnost nemá již pro ně v žádném překvapení. Ti pak unavené věkou se životem, z mužů stávají se zhyralci a z dívek ženy zlé a špatné. A tak některá matka v nejkrásnější naději vkládá v budoucnost milovaného dítěte a sama mnohdy nevědomky uvrhne je v zkázu.

Anna Kopalová, Rábí, Čechy. — Čtená redakce! Čtená paní pořadatelko! Můj vřelý dík za Vámi mně zasláný pěkný listek a Vaše srdečné, miloučné řádky, které mi byly překvapením. Náš milý přítel, pan Křisť z Milligan, při své opětné návštěvě nám vysvětlil, jaká jest to rozsáhlá krásná budova Vašeho města, která jest vyobrazena na tom listku. Avšak odpuště, prosím, že jsem Vám již dávno neděkovala. Z našeho tídného, jednotvárného zákoutí je skutečně málo co psát. Já dnes ještě nic nevím. Dostali jsme bratru sena od mého laskavého bratra, revírnicka v Hochrathu na Šumavě, kde je krajina v létě velmi krásná, romantická, ale v zimě bych tam přebývat nechtěla, neb tím obyvatelům horským utápějí se je, jich rozptýlené domky tolik do sněhu, že někdy vůbec ani ven nemohou. Sám bratr se vyslovil, že v létě u nich není o hosty žádná nouze, ale v zimě že se jim raději každý vyhne. Jezdí k nim také pání z Prahy na letní byt, aby se tam dost nadýchali lesního zraveň vzduchu. Můj muž jel tedy na Šumavu ještě při příznivém počasí pro to seno. Až druhý den pozdě večer přijeli s tím domů, neb jest to od nás daleko. S takovým laciným senem bych byla spokojena, ale s tou nemocí nikdy, kterou si můj při tom cestování utřpil. — Poležel si 3 neděle a vyhlížel, že jsem s ním měla velké starosti. — Nezbylo mně nic jiného, než abych sama fezala řezanku, což mi šlo špatně od ruky. Nechápu, že jsem při tom tak nemotorná. Každou jinou práci jsem se vždy dříve naučila. Už jako malé dítě mne museli ode všeho vyhádnět, nejvíce nestarčila má nejstarší sestra odhánět od kolovratu, že jí jen přízi žkázim. Před nedávnem mne zastoupila naše dcera a psala tak do "Ženské Hlídky". Máme ji teď doma za potěšení. Ona nás dovode obveselit každým zasmáním. Někdy z dlouhé chvíle si zatančí po zmrzlé trávě v zahrádce, aneb jde pod hrad a sbírá na skalách šneky. Oněhdy jsem se jí nasmlála. Jeden šnek ožil a lezl po zdi k hodinám. Večer si nejraději zahraje na ceteru. Nastaly nám zase ty k nepřečkáni dlouhé večery a já mohu večer jen plést punochy; při čtení by mně moc bolely oči a tak ten večer zdlouhá ubíhá. "Pokrok" si přečti vždycky celý přečtu, hlavně se mi líbí "Ženská Hlídka". V předposlední "Hlídce" se mně líbil dopis paní Musilové, a jsme rádi, že se dovidáme z tak dalekých krajín, jak se tam hospodaří. Až na ty Indiány se mi nelíbilo, jak tam před dávnými léty hospodařili s těmi 60 lidmi, jež pobíli. Ti musejí být jako divoká zvíř. — Věra jsme zde měli nikuláskou zábavu, pořádanou musejním rábským spolkem u pana Dudy. — Minulý týden jsem byla na pohřbu paní Šuleové, naučitelky bývalého pana závodního zde na odpočinku. — Před několika dny shorěl obrovský stoh slámy nájemce panského dvora pana Fuerta v Žichovské. Oheň vyšel v noc, my jsme z nábeho vřelí plameny. — Celé mu etněmu personálu "Pokroku Západu", čtená paní pořadatelko a všem laskavým čtenářům a čtenářkám přeju radostné svátky vánoční a blahodárny Nový rok. — Milá paní Tetiško, Vítamvásová, Vám plati srdečný pozdrav a, pro

sím, abyste se nebála o ty přítelkyně neznámé tam za mořem.

Marie Vybíral, Wahoo, Nebr. — Milé družky! Osměluji se též mezi vás vstoupiti, neboť nahlížím, že rozzumné rozhovory prospějí nejen nám matkám, nýbrž i mládeži. Ten shon vánoční mi vtiskl pero do ruky a protož, milé družky, odhodlala jsem se vylíčit své dojmy, které na mne učinil vánoční kvas — marnost. Co milionů dolarů jest věnováno v tomto rozním období této modle marnosti. Pozorovala jsem, co peněz se utratí v této době za všelijaké zboží kupecské a rozmanité šperky, ba mnozí lidé penězi až plývají, třeba byli jen chudobní aneb méně zámožní. Mnohá dcera v tomto období vánočním musí mít vše, co si umyslí, pranic nebedle, odkud chudá matka na to vezme. A jak často již taková nerozumná matka koupila své děti to, čeho nutně nepotřebovala, načež brzy byla nucena prodati to, bez čehož se jí v domácnosti nelze obejiti. Ba jsou i matky, které pro pěkný klíček své dcery rády se postíjí druhým dětem chleba ujmají. — Šarlat, hedvábní, akasmit a tyktyka v mnohé domácnosti ubahují oheň v kuchyni — a nejsou ani k potře. — Mnohá dcera žádá si jich jediné proto, že bijí do oka! Nemyslí, milé družky, vytýkat vám marnost, když jste dost bohaty a vaše prostředky dovolují vám dopřáti si vše, než přeče se má každá vystříhati pýchy. Především jest nám vědět, jak jsou peníze drahé. Milé dcery, cheče-li vědět, jak jsou peníze drahé, jděte a vypovězte si je — a hned poznáte, že za dluhem starost běží. Abyste tedy nemusely dělati dlouhých, ehraňte se marnosti. Marnost jest tak násilná žebračka jako chudoba a mnohem nebezpečnější. Koupíme-li jeden pěkný kus, koupíme jiných jedenáct, aby se všechno k sobě hodilo — neboť snáze lze odlati prvnímu chťelí, než všem následujícím. Chudý, který se správyje dle bohatého, je tak směšný jako zába, která se nadýmala, chtějíe býti tak velika jako vůl. Velký koráb dále se může pustiti, ale malé lofky nechať břehu se drží — neboť takovým posetlostem trest v zápětí kráží. Pýcha s nadbytkem snídá, oběduje s chůbou a večerí s hanbou. Člověk svobodný měl by každému na světě beze strachu do očí hleděti; ale marností zavinená chudoba ponuže a ujmá enosti. To jsou, milé družky, pravidla rozumu a opatrnosti. Protož, drahé družky, je nás všech povinnostem, kteréž rozumu nemají, přispěti radou ku pomoci. Drahé družky a milé dcery, ventse si za příklad a vodítka ve svém životě Annu Náprstkovou. Ačkoli byla bohatá, zachovala si skromnost a prostotu po celý život. Nemilovala žádné nádhery ani zbytečnosti, žádných skvělých ozdob ani parádních výjevů. Obzvlášť neměla ráda, když ji někdo vychvaloval. Šaty nosila z důkladné látky beze vsí ozdoby a proslula svým prostým, ale čistým oděvem nejen po celé Praze, nýbrž i po celé české zemi. — Na sobě šetřila, na chudé a národ pamatovala. Protož drže si vždy ten obraz skromnosti před očima, držme to zrcadlo svým dětkám před tvářmi jejich, aby na ně tak zvykli — jako milá naše Anna Náprstková.

Pečený hovězí jazyk.

Uvař do měkka hovězí jazyk ve slané vodě, pak ho oloupej a rozkráj na koláčky na prst tlusté, omoe každý koláček v rozklokataném vejci, obal ve strouhané žemlice, a usmaž je do zlatova v rozpaleném máse. Uvař suché všíně v polovici vína a v polovici vody, když je to hodně rozvařené, proced to, dej k tomu trochu ustrouhané smažené žemličky, trochu mleté skořice, hřebíčku, s půl citronu ustrouhanou kůru, trochu cukru a nech to povařit; kdyby to bylo řídké, přidej trochu strouhané žemličky, potom dej jazyk na misku a omáčku do nádoby k tomu určené.

Vepřové jitrničky s pivem.

Usekej libru neb více libového vepřového masa, osol je a přidej k němu dle libosti tlučeného pepře, pak dělej z toho malé jitrničky, obal je ve strouhané žemlice a vlož na rendlík máslem vymazaný. Když jsou na jedné straně červené, obrať je na druhou stranu a podlévej je po troškách pivem, potom je urovej na misku, nenfildost šťávy na rendlíku, přilej ještě trochu piva, pak tím jitrničky polej a nes je na stůl.

Polévka s knedlíčky z hovězího tuku (morku).

Pro 8 osob se vezme čtvrt libry tuku (morku) a rozděl se na dva díly, jeden díl se nechá rozpustit a druhý díl se rozkrájí na malé kostky, v tom rozpustěném usmaží se půl na malé kostky rozkrájené žemličky, druhá polovička žemličky se též rozkrájí a namočí v sladkém mléce, onen na kostky rozkrájený tuk se též rozpustí a procedí a vychladlý se utře, pak se do něho vrazí tři žlutky a jedno celé vejce, dá se k tomu ta ve mléce namočená a vymačkaná žemlička, lžice pěkné mouky a též ta do zlatova vysmažená žemlička a trochu zelené drobné rozkrájené petržely. Z toho se pak kávuovou lžičkou zavafí do dobré hovězí polévky malé knedlíčky a polévka se okoření květem.

Šišky krupicové.

Svař v hrnku kvart mléka, sypej do něho čtvrt libry hrubé krupice, ustavičně tím míchajíe, uvař to na hustou kaši a dej jí na misku. Přidej k ní dvě lžice másla, tři celá vejce, osol to trochu, přidej trochu strouhané citronové kůry a tolik suché krupice, abys z toho šišky dělat mohla a promíchej dobře. Dej to pak na vál, posypaný krupicí, udělej z toho šišky z délky i šířky prstu, polož je jednu vedle druhé do pekáče vytřeného máslem, pomaž je i na povrchu máslem a nalej na ně asi

Kompot z fíků.

Dobře vyprané fíky nech močit ve vodě několik hodin; nech vařit půl koflíku cukru ve dvou koflíkách vody as patnáct minut a přidej do něho čtyři velké lžice citronové šťávy, slej pak vodu z fíků, tyto uprav na misku, ve které je česá dat na stůl, polej fíky syrohem, můj připravený koflík u-

šlehané smetanové pěny, a než fíky neseš na stůl, polej je smetanou.

Pečený hovězí jazyk.

Uvař do měkka hovězí jazyk ve slané vodě, pak ho oloupej a rozkráj na koláčky na prst tlusté, omoe každý koláček v rozklokataném vejci, obal ve strouhané žemlice, a usmaž je do zlatova v rozpaleném máse. Uvař suché všíně v polovici vína a v polovici vody, když je to hodně rozvařené, proced to, dej k tomu trochu ustrouhané smažené žemličky, trochu mleté skořice, hřebíčku, s půl citronu ustrouhanou kůru, trochu cukru a nech to povařit; kdyby to bylo řídké, přidej trochu strouhané žemličky, potom dej jazyk na misku a omáčku do nádoby k tomu určené.

Vepřové jitrničky s pivem.

Usekej libru neb více libového vepřového masa, osol je a přidej k němu dle libosti tlučeného pepře, pak dělej z toho malé jitrničky, obal je ve strouhané žemlice a vlož na rendlík máslem vymazaný. Když jsou na jedné straně červené, obrať je na druhou stranu a podlévej je po troškách pivem, potom je urovej na misku, nenfildost šťávy na rendlíku, přilej ještě trochu piva, pak tím jitrničky polej a nes je na stůl.

Polévka s knedlíčky z hovězího tuku (morku).

Pro 8 osob se vezme čtvrt libry tuku (morku) a rozděl se na dva díly, jeden díl se nechá rozpustit a druhý díl se rozkrájí na malé kostky, v tom rozpustěném usmaží se půl na malé kostky rozkrájené žemličky, druhá polovička žemličky se též rozkrájí a namočí v sladkém mléce, onen na kostky rozkrájený tuk se též rozpustí a procedí a vychladlý se utře, pak se do něho vrazí tři žlutky a jedno celé vejce, dá se k tomu ta ve mléce namočená a vymačkaná žemlička, lžice pěkné mouky a též ta do zlatova vysmažená žemlička a trochu zelené drobné rozkrájené petržely. Z toho se pak kávuovou lžičkou zavafí do dobré hovězí polévky malé knedlíčky a polévka se okoření květem.

Šišky krupicové.

Svař v hrnku kvart mléka, sypej do něho čtvrt libry hrubé krupice, ustavičně tím míchajíe, uvař to na hustou kaši a dej jí na misku. Přidej k ní dvě lžice másla, tři celá vejce, osol to trochu, přidej trochu strouhané citronové kůry a tolik suché krupice, abys z toho šišky dělat mohla a promíchej dobře. Dej to pak na vál, posypaný krupicí, udělej z toho šišky z délky i šířky prstu, polož je jednu vedle druhé do pekáče vytřeného máslem, pomaž je i na povrchu máslem a nalej na ně asi

V celé Americengidete prospěšnější, spolehlivější domáci a farmářský časopis nežli Farm Journal. Tento má více předplatitelů, nežli kterýkoliv farmářský časopis na světě. On pomůže řešiti vášnu amerických problému

Zahrnuje všechny obory na farmě. Máte-li zahrádku jako dia, měli byste obdržet Farm Journal pro jeho prospěšné pokyny. Zjistíte ve něm, on poněco vám dostati se na farmu a naučiti se, co máte dělat, když na ni přijde. On zaručuje každou oznámku, jež se v něm objeví. On poví vám, kdo můžete dostati nejlepší a nejlacnější farmu a domáci potřeby. Naučte ho čísti své dítky již nyní. Farm Journal list se od časopisů, jež jste kdy četli anebo o nich slyšeli.

My budeme vám poslati Farm Journal čtyřech 5 let, sedesát čísel, za pouhý \$1.00 a vrátíme peníze, nebudete-li spokojeni. Pište česky, je-li třeba.

Farm Journal,
321 N. Clifton St., Philadelphia, Pa.

kvart dobře oslazeného vřelého mléka. Dej je do trouby a peč je, až všechno mléko se vypeklo, pěkně do zlatova. Pak vyndeš šišky na misku a dej k nim do nádoby omáčku čokoládovou, aneb jinou, a i bez omáčky jsou chutné. (Pokr. "Hlídka" na str. 15.)

Nastaveno možno lehce se zbaviti a bolesti v krku a na psou brvy pomínou, natfeme-li se několikrát a důkladně "Pain Expeller"-em, a sice dle návodu, obsaženého v brožuře, jež připojena k láhvi. Tento prostředek možno obdržeti v každé lékárně po 25 centů láhev. Nutno však při nákupu dáti pozor, zda karton a láhev opatřena jest ochrannou známku kotva.

OZNÁMKOVÁ KANCELÁŘ.

Obstarávám a přijímám oznámky do všech českých, slovanských, polských a chorvatských časopisů v Americ. Jsem výhradní oznámkový zástupce těchto časopisů. Pořádám Vám všechny informace, týkající se výhod, kteréž se poskytují oznamovatelům a obchodníkům, kteří si přejí oznamovat. Obstarávám překlady do všech řeší. Pošlu Vám seznam všech mezi-slovanských časopisů na požádání. Alois J. Sankar, 39tf 1836 So. Ashland Ave., Chicago, Illinois.

Česká bylinná a kořínková masť.

Hoří čerstvé a zastaralé rány, otravu krve, rheumatism, líkej, oněhduhy, zlatou žlu atd. Krabička stojí 50c., poštou 55c. K dostání u jednatelů a vyrábětelky. 18-3m Mrs. Rosie Kretschmer, 3021 So. 19. St., Omaha, Neb.

Long distance telefon
nestojí snad ani tolik, jako si myslíte. Zeptejte se na to. Telefonní linie "Bell" má skoro všude spojení. Nebraska Telephone Co.

České mlýny, ve Wilber, Nebr.
Vyrabitelé nejlepší pšeničné a pravé šitné mouky, jakož i české krupičky. Mouka naše jest k dostání u všech českých groceristů v Omase a South Omase. Zda-li jedenkrát zkuste mouku Wilberskou, která jest ta nejlepší z trhu, počivo bude se na vás je smát. Též máme sklady v Lincoln, Nebr., Cedar Rapids, Ia., Chicago, Ill., Oklahoma City, Okla., Marshalltown, Ia., a St. Louis, Mo. 44-13 ZVONÍČEK & AKSAMIT, maj.

Česko-Americký Venkov
nejlepší český hospedářský sborník

neměl by scházeti v žádné české rodině. Obsahuje hojnost vybrané četby ze všech odborů hospedářských a domácnosti jakož i hojnost ulehčitelé četby zábavné. Vychází každý měsíc. Předplatné obnáší \$1.00 ročně.

PRVÝ ROČNÍK "VENKOV" poskytneme jako premi novým předplatitelům na kterýkoliv náš list za nepatrný doplatek 25c. Přihlaste se v bruku, neboť bylo zásoha "Venkova" v posledních dnech valně se stěnila.

POKROK PUBLISHING CO.,
1417-19 South 13th Street, OMAHA, NEBRASKA